

మనం దేవుని కనుగొన్నాము

wt

“ఇ

వ్వేళా రేపూ మా హోటేలు కట్టేసేం” అన్నాడు దొరయ్య కాఫీ హోటేల్లో సప్లయరు దుర్గారావు.

“ఈ హోటేల్లో టిసిసీల రుచికే అలవాటు పడ్డాం. ఉన్నట్టుండి కట్టేసేం అనేస్తే ఎలాగ. ఎక్కడి కెళ్ళమంటావ్ ఇవ్వేళ?” ఎదురడిగింది రామసీత.

“సినేమా హాలు దగ్గర లక్ష్మీ విలాస్ లో బానే వుంటాయి” అన్నాడు దుర్గారావు.

“ఎక్కడించో దిగడి మా వూళ్ళో హోటేళ్ళ గురించి మాకు చెపుతావేంట్రా... అవునూ... ఎప్పుడూ లేంది ఎందుకు కట్టేసేరు మీ ఒంటేలు?” అడిగింది రామసీత.

“ఊకపాయి్య వాంటింగాచ్చింది. ప్రెతిరోజూ రిపేరే. ఇక లాభం లేదని భైరవపాలెం నించి ఊకపాయి్యలు కట్టే మనిషిని రిప్పించేడు మా ఓనరు... అదిగో చూడు అక్కడ పని జరుగుతుంది కళ్ళానడం లేదా బుల్లీ” అన్నాడు దుర్గారావు.

ఒక చేతిలో తాపీ ఇంకో చేతిలో ఇటికా పట్టుకుని చాలా సీరియస్ గా ఊకపాయి్య కడ్డున్న సంగాడి గంగాధరం అప్పుడు కనిపించేడు రామసీతకి.

రెండు కళాయిలూ లేకపోతే పెసరట్లు వేసుకునే ఇనపరేకు పెట్టుకునే ఓ మోస్తరుసైజు పాయి్య కడ్డున్నాడు. పాయి్య ముందు ఊక పాయి్యడానికి తొట్టి కట్టి పాడుగాటి గాడులుండే ఇనపచట్రం బిగిస్తున్నాడు. ఒక సన్నటి ఇనపకడ్డిని ఆ గాడుల్లోకి గెంటి కదిపితే కొంచెం కొంచెం ఊక దిగే ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు. అలా చేస్తున్న ఆ మనిషినే చూస్తూంది రామసీత.

ఒంటి మీద కాకి నిక్కరూ ఒక జంధ్యం తప్ప ఇంకేం లేవు. వయసు నలభైకి తక్కువుండవు. జుట్టు అక్కడక్కడా నెరిసింది.

చూసీ చూడనట్టు కాస్తేపు ఆ మనిషిని చూసింది రామసీత.

ఆ మనిషీ రామసీతని చూసేడు.

తాళ్ళరేపు వూళ్ళో వాళ్ళిల్లున్న వీధిలో నడుస్తుంటే రామసీత కోసం ఎప్పట్నుంచో మనసు పారేసుకుంటున్న డబ్బున్నవాళ్ళ కుర్రాళ్ళు, అందమైన కుర్రాళ్ళు వెనకబడ్తుంటే వాళ్ళని కాదంటా... ఛీ పొండంటా ముందుకు నడుస్తున్న అందమైన రామసీత హోటేల్లో ఊకపాయి్య కడ్డున్న ఆ నడివయసు గంగాధరం గురించే ఆలోచిస్తుంది.

సాయంత్రం, ఆ మర్నాడూ అతన్ని చూడడానికని వెళ్ళింది.

దొరయ్య హోటేల్లో ఊకపాయి్య కట్టడం అయిపోయేకా తాపీ సామాన్ల సంచి సర్దుకుని వెళ్ళిపోతున్న గంగాధరం వెనకాలే వచ్చి “అదేంటో నువ్వు నాకు నచ్చావు అంతే...” అనేసింది.

మూర్ఖొచ్చి బోర్లా పడిపోయిన సంగాడి గంగాధరం ఆ తర్వాత ఎప్పటికో లేచి వాళ్ళూరు భైరవపాలెం వెళ్ళిపోయేడు.

అలా వెళ్ళిన అతను మర్నాడు సొద్దుటికే తాళ్ళరేపు సినేమా హాలు దగ్గర రామసీతని కల్పేడు. ఆ మాటా ఈ మాటా అయ్యేకా “మా అక్క కూతుర్నే చేసుకున్నాను. ఇప్పుడు వదిలేసిననుకో. అయినా అది చేసింది తల్చుకున్నప్పుడల్లా తాగ బుద్దేసి తెగ తాగేస్తున్నాను... నువ్వు నాతో పాటు మా భైరవపాలెం వచ్చేస్తానంటే ఇంక జనమలో మందు జోలికెళ్ళను. మా పూరి భైరవసామి మీద ఒట్టేసి చెవుతున్నాను” అన్నాడు.

“భైరవపాలెంలో మరకాళ్ళు వుంటారు గానీ నీలా ఊకపాయి్యలు కట్టే వాళ్ళుండరే” అంది రామసీత.

“మేమూ మరకాళ్ళమే. మా నావ మీద కూలికొచ్చే జనంతో పేచీల వల్ల చేపల వేటకెళ్ళడం కుదరక ఈ పన్లోకి పిట్టయ్యేను” అన్నాడు గంగాధరం.

“ఇందులో కంటే అందులోనే ఎక్కువ రాబడి గదా?” అంది రామసీత.

“నువ్వు నాకూడా వచ్చేస్తానంటే మళ్ళీ అందులోకే పిట్టయిపోతాను” అన్నాడు.

“వస్తాను” అంది రామసీత.

“ఇతే నేను వదిలేసిన భార్య క్రిష్ణవేణి దగ్గర నాకు పుట్టిన కూతురుంది. ఆ పిల్లని మనింటికి తీసుకొస్తాను.”
“నేనొప్పుకోను.”

“దానికో అన్నం ముద్దెట్టలేవా?”

“నీతో నేను కలుస్తాను, నీ బిడ్డతో కలవలేను. నీ పిల్ల రాడంతో మొదలైన ఇల్లు మొత్తం బంధువుల్లో నిండిపోయింది. తర్వాత... బాగా ఆలోచించుకుని చెప్పు” అంది రామసీత.

“సరే నువ్వు చెప్పినట్టే చేద్దారి. పండగలకీ వజ్రాలకీ పిల్లొచ్చినప్పుడు ఓ గౌనుకి సరిపోయే ఒక చీటి గుడ్డా వాలుగు పప్పలూ పెట్టి పంపించాలి. నువ్వు దీనికి కాదనకు బాబ్బాబు” అన్నాడు.

“సరే” అన్న రామసీతతో పాటు గుడ్డోడి తూము దగ్గరున్న ఓబులేసు జక్కా ఎక్కి దార్లో తగిలే రకరకాల వూళ్ళూ దాటుకుంటూ భైరవసాలెం రేవులో దిగారు.

అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకుని వచ్చిన పెళ్ళివాళ్ళు గోదాట్లో కాళ్ళ కడుక్కుని ఇంట్లోకి వెళ్తున్నారు. గోదారి మీద ఎగురుతూ... ఎగురుతూ వడుపుగా ఒక చేపపిల్లని పట్టుకుని ఎగిరిపోయింది పిట్ట... అందమైన మందార పువ్వుని నల్లమట్టి పురుగు ఒకటి పట్టుకుని తినేస్తూ వుంది. దూరంగా కొబ్బరితోట మధ్యలో వెళ్తున్న టెలిఫోను తీగల మీద ఎన్నో పిచ్చుకగూళ్ళు ఒకదాని పక్కనే ఒకటిగా వున్నాయి. వాటిని చూస్తుంటే శూన్యంలో ఒక వీధి వేలాడుతున్నట్టుంది.

గంగాధరంతో వచ్చిన రామసీతని చూడ్డానికి వూళ్ళో రకరకాల జనం వచ్చేరు. మనిషి వయసు తక్కువే అంటూ మొదలెట్టి రకరకాల మాటలన్నారు. అన్నీ పుల్లరుపు మాటలు, ఒంకరటింకర మాటలు. అప్పుడే వాళ్ళ మధ్యలో కొచ్చిన సోతాబత్తుల కన్నబాబుతో “చూస్తుంటే పెద్దింటోళ్ళ కులం పిల్లలాగుందిరా” అన్నాడొకడు.

“ఏవండీ... ఇవేళ్ళన్నరోజు ఇలాంటి తప్పులన్నీ చేసేది పెద్దపెద్ద ఫేమిలీసులో ఆడోళ్ళే” రామసీతకి వినబడే లాగన్నాడు కన్నబాబు.

ఏం పట్టించుకోకుండా గంగాధరానికి వాళ్ళ మధ్య ఏమాత్రం విలువుందో గమనిస్తుంది. అతని అన్న దమ్ములు మొత్తం ముగ్గురు. ఆఖరోడు ఈ గంగాధరం. వాళ్ళ అన్నలూ వదినలూ వచ్చేరు. సూటీసోటీ మాటల్లో మొదలెట్టి ఆ తర్వాత పెద్దపెద్ద గొడవలు లేవదీసి రామసీతని వెళ్ళగొట్టే ప్రయత్నం చేసేరు. అన్నీ భరించి వాళ్ళని చాలా బాగా గమనించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చేసరికి రాత్రయ్యింది.

నిండా ఏదో వున్న ఒక సీసా పట్టుకొచ్చిన గంగాధరం “ఇది సారాగాదు సీతా సిగురు. టైగర్ రెయ్యిలు కొనడాని కొచ్చిన కొండారెడ్డిగారిచ్చారీ సీసాకాయి... ఇవేట్టికిది పుచ్చుకుని రేపట్టుంచి మానేస్తాను మా భైరవ సామ్మీదొట్టు” అన్నాడు.

అంతే, అక్కడందరూ చూస్తుండగానే సంగాడి గంగాధరం చొక్కా పట్టుకున్న సీత వాడి ఛాతీ మీద ఓ గుడ్డు గుద్ది, గాల్లో కెగిరి మరీ సట్టమీద తన్ను “ఏరా... చంకలు గుడ్డుకుంటా నీ వెనకాతలే వచ్చేసేనని మీ

పూరోళ్ళతో పాటు నీ బంధువుల్తోపాటు నువ్వు లోకువ గట్టేస్తావా నన్ను?” అనరుస్తున్న రామసీత బొంగురు గొంతుక్కి బైరవపాలెం పూరంతా పరుగెట్టుకొచ్చింది.

దూసుకుంటూ వాడి మీదకొచ్చిన రామసీత “మొన్న ఏవన్నావు, మా బైరవసామి మీదొట్టు నువ్వు నాతో పాటొస్తే తాగుడొదిలేస్తానన్నావా లేదా? మరిప్పుడిదేంట్రా?” అంది.

తలొంచుకున్న గంగాధరాన్ని గోదాట్లో ముంచి స్నానం చేయించి వాడి దగ్గరున్న చిగురు సీసా మూతతీసి గోదాట్లోకి విసిరేసి బైరవసామిగుళ్ళోకి లాక్కెళ్ళి “చెయ్యి, ఈ జన్మకి తాగుడు జోలికెళ్ళనని ప్రమాణకం జెయ్యి” అంది.

చేస్తున్న గంగాధరాన్ని చూస్తున్న బైరవపాలెం జనాలకి ఉచ్చలు పడిపోయినియ్యి. రామసీత కేసి చూస్తూ ‘ఇది పిల్లగాదురా పిరంగి, మనిషిగాదురా మరమేకు’ అనుకున్నారు.

దాంతో బెదిరిపోయిన బైరవపాలెం ఆడోళ్ళంతా ఒక పద్దతిలో మసులుకోవడం మొదలెట్టారు రామసీత దగ్గర.

*

“పొద్దుటే నువ్వు వేలకి బయలుదేరాలి” ఆ రాత్రి గంగాధరానికి గుర్తు చేసింది రామసీత.

“రేపంటే... రేపు కుదరదులే” అన్నాడు గంగాధరం.

“ఎందుకో?” అడిగింది రామసీత.

“ఎప్పుడో ఒడ్డున పడేసున్న నావ చాలా బొక్కలు పడిపోయింది. దాన్నిప్పుడు రిపేరు చేయించాలంటే చాలా అవుద్ది” అన్నాడు.

“ఆ పాత నావ అమ్మేస్తే ఎంతొస్తుంది?” అడిగింది రామసీత.

“ఆ ఎంతా... మావొస్తే ఓ వెయ్యిస్తది.”

“ఆ నావ నాకమ్మెయ్యి” అని ఆ మర్నాడు తన మెడలో బంగారు తాడిచ్చి యానాం పంపించి రెండు వేలకి తాకట్టు పెట్టించి వచ్చిన ఆ డబ్బుతో వెయ్యి రూపాయిలు గంగాధరానికిచ్చి ఈ నావ నాకు అమ్మేసే ననుకో” నవ్వుతూ అని మిగతా రూపాయిల్లో నావకి రిపేర్లు చేయించింది.

బైరవపాలెం రేపులోంచి సముద్రంలో చేపల వేటకెళ్ళాలంటే తాగే నీళ్ళూ, ఐసుగెడ్డలూ వేసుకుని నావకి ఏడుగురు మగాళ్ళు చొప్పున వెళ్తారు.

“ఈ గంగాధరంతో వేటకెళ్ళడవడు. వెళ్ళిన ప్రెతివోడి డబ్బులూ ఎగ్గొడతానే వచ్చేడు. దాంతో ఎవడూ ఈ మనిషితో వేట కెళ్ళడు. అందుకే రూటు మార్చి ఊకపాయిలు కట్టుకుంటున్నాడు” అన్నారు ఆ పూరి జనం.

తన ముక్కుకున్న బేసరి అక్కడున్న ఆ ఆరుగురికీ తీసిచ్చి “ఇది అడ్మాంసు బయల్దేరండి అన్నయ్యలూ” అని సాగనంపింది వాళ్ళని.

మధ్యాహ్నానికే ఆకాశం నిండా నల్లని మబ్బులు కమ్మేసుకున్నాయి. చలిగాలులు వీస్తున్నాయి. తుఫాను సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి.

రోజూలాగే వేటకెళ్ళిన వాళ్ళ కుటుంబాలు ఒడ్డుకు చేరినియ్యి వేటకెళ్ళిన వాళ్ళ మగ్గాళ్ళకోసం. ఐతే అందరి కంటే ముందు రామసీత నిలబడుంది.

వీస్తున్న గాలితోపాటు వానకూడా మొదలైంది. తడిసిపోతున్న జనం దూరంగా వున్న ఇళ్ళల్లో కెళ్ళిపోయేరు. రామసీత మాత్రం అలా తడుస్తానే ఆ రేవులోనే నిలబడి చీకట్లోకి చూస్తుంది. వెళ్ళిన మనిషి రాక కోసం ఎదురు చూస్తుంది.

బాగా పొద్దోయింది. వర్షం కురుస్తానే వుంది. ఒక్క గంగాధరం వావ తప్ప తక్కిన నావలన్నీ వచ్చేసినియ్యి. అర్ధరాత్రయ్యింది.

ఒడ్డున తడుస్తూ కూర్చున్న రామసీత దగ్గరకొచ్చిన ఓ ముసల్ది “బుల్లీ ఇంత ఆలెస్యవయితే వేటకెళ్ళినోడు ఇంక రానట్టు లెక్కేసుకుని వెనక్కెళ్ళిపోతాం” అంది.

ఏం మాటాడలేదు రామసీత.

“ఏ చెడు ముహూర్తంలో ఆడ్చి వేటకి పంపించేవో, ఆడు గంగమ్మతల్లి ఒళ్ళో కల్పిపోయేడు....” అంది ముసల్ది.

ఏం మాటాడలేదు రామసీత.

ఆ ముసల్దాని లాంటోళ్ళే ఇంకొంతమంది తాటాకు గొడుగులేసుకొచ్చి సూటీపోటీ మాటలన్నారు.

కదలేదు మెదలేదు. అసల్లక్కట్టించి లేవలేదా రామసీత.

భైరవసాలెం వూరెప్పుడో మాటుమణిగింది. బాగా రాత్రయ్యింది. గాలి బొంగురు గొంతుతో వీస్తుంది, వర్షం కురుస్తానే వుంది. ఆమె చీకట్లోకి చూస్తానే వుంది. భైరవసామికి మొక్కుతానే వుంది.

ఉన్నట్టుండి ఆ కారు చీకట్లో అరుపులు, కేకలు. ఆ గొంతు గంగాధరానిది. “మూడు సప్పురెయ్యలు పడినియ్యి... అదెనెసా టైగర్ రెయ్యలు...”

ఒంచి వదిలిన పేకబెత్తంలా లేచింది రామసీత.

నావ ఒడ్డుకొచ్చింది. నావలోంచి దిగిన గంగాధరం రామసీత దగ్గర కొచ్చేడు “ఇదిగో హేచరీ వోళ్ళకమ్మితే పిల్లలు పెట్టే ట్రైగర్ రెయ్యకి ఎంత కిడద్దో తెల్సా... పాతిక... పాతిక వేలు. మన వలలో మూడు రెయ్యలు పడినియ్యి. ఇదిగో సీతా నీ ఎదురు మా గొప్పది” అంటా ఆనందంగా అరుస్తున్నాడు.

“అవును చెల్లీ” అన్నారు మిగతా ఆరుగురూ.

తెల్లారేక పందెం పుంజుకోసి అమ్మోరికి వైవేద్యం పెట్టి ఆ తర్వాత అందరికీ భోజనాలు పెట్టి అయిదే సొందలు చొప్పున బోనన్ లాగిచ్చిన రామసీత కోనపాపవేట హేచరీన్ నించి వాటిని కొనడానికి వచ్చిన నాగులా పల్లి కొండారెడ్డిగారికి లక్షరూపాయిల కమ్మి ఆ డబ్బుని కాకినాడలో ఎవరి దగ్గరో దాచొచ్చింది.

అది చూసిన భైరవస్వామి గుడి అరుగుల మీద కూర్చున్న ముసిలోళ్ళకి ఇంకా వూళ్ళో జనాలకి ఏమాత్రం అర్థం గాలేదు.

వాళ్ళ మధ్యలో కొచ్చిన పోతాబత్తుల కన్నబాబు “మీకెవరికీ అర్థంగాక పోయినా నాకు మాత్రం బాగా అర్థమయిపోయింది” అన్నాడు.

“ఏంటి?” అన్నారంతా.

“ఎందుకూ పనికిరాని గంగాధరం గాడ్చుడ్డు పెట్టుకుని బానే చేస్తుంది బిగినెస్సు. ఇక్కడ సంపాదించి అక్కడ ఎవడికో పోస్తుంది... ఈ లైపు మనిషినే ఎవకటికీ నందరాడలో చూసేను. చూస్తుండండి తొందర్లో ఈ కత ఎలాంటి మలుపు తిరుగుద్దో” వెటకారంగా అన్నాడు కన్నబాబు.

*

గంగాధరం అన్నలు మాసిపోయిన గుడ్డ లేసుకు తిరుగుతుంటారు. వాళ్ళంతా బద్దకస్తులు, తాగు బోతులు. అమ్ముతావంటే నావ అయిదొందలు చొప్పున వాళ్ళ రెండు నావలూ కొనేసి కూలిజనాన్ని పెట్టి వేటకి పంపించింది రామసీత.

ఆ వూళ్ళో అంతా వచ్చిన ఆదాయాన్ని బేంకుల్లో దాయకండా బంగారంగా మార్చి ట్రంకుపెట్లో పెట్టి నావలోనే దాస్తారు. రామసీత మాత్రం వచ్చిన ఆదాయాన్ని కాకినాడ పట్టుకెళ్తుంది. ఒకపక్క అందరికీ వడ్డీల కిస్తుంది. భైరవస్వామి గుడికి ఎక్కువ చందా తనే ఇస్తుంది.

రామసీత సంపాదించిన ప్రతి పైసాతోనూ ఏ బంగారపు నగ చేయించుకోడంగానీ, నాణ్యమైన బట్ట కట్టుకోడంగానీ, శుభ్రమైన తిండి తినడంగానీ చెయ్యకండా కాకినాడలో దాచి వస్తుంది. ఎవరి దగ్గర దాస్తుంది అన్నది అందరికీ సస్పెన్సే.

ధనుర్మాసం వచ్చేసింది. చలి. రేవులో ఆగివున్న పడవల పైన నీడకి బరకాలు కట్టుకున్నారు పల్లోళ్ళు. ఒకావిడ తట్టు మీద కూర్చుని బట్టలు ఉతుకుతోంది. మరో పడవ మీద కబుర్లాడుకుంటున్నాడు. బొబ్బాసచెట్టు కొబ్బరిచెట్టంత ఎత్తుకి ఎదిగింది. కానీ, దాని కాయలు చిన్న చిన్న పిందెల్లాగ వున్నాయి. ఏటిగట్టు చెట్టునీడలో ఓ కుర్రోడు కుక్కలకి బండి కట్టి ఆడుకుంటున్నాడు. పేరు తెలిసి పక్షి ఒకటి ఈత గెలమీద వాలి ముగ్గిన పండ్లని పొడుచుకు తింటోంది. ఇద్దరు బట్టల మూటోళ్ళు చిల్లోబుల్లోమని మాటాడుతూ వెళ్తుంటే మూట నెత్తుకుని వాళ్ళకి ఎదురెల్లతున్నాడు చాకలివాడు. వూళ్ళో నడుస్తున్న వడిశలేరు భూతవైద్యుడు సరాసరి గంగా ధరం విడిచిపెట్టేసిన అతని భార్య క్రిష్ణవేణి ఇంటి వేపు నడుస్తున్నాడు.

మొగుడొదిలేసేకా ప్రభువు మతంలోకి చేరిన క్రిష్ణవేణి చర్చిపాక దగ్గర్నించి అప్పుడే వచ్చి అరుగు మీద కూర్చున్న భూతవైద్యుణ్ణి చూసి అతనికంతా చెప్పి “ఆ దొంగ నా సవిత్రపేరు రామసీత. దానికి చాలా పెద్ద దెయ్యాన్నే పట్టించాలి” అని అతను అడిగినంత ఇచ్చింది.

కాకినాడలో రామసీతకి రంకు మొగుడున్నాడని ఈ డబ్బంతా ఆడికే ధారబోస్తుందని సోతాబత్తుల కన్నబాబు అన్నమాటలే ఆ కన్నబాబుగాడి తోటే గంగాధరం దగ్గర చెప్పించింది.

దాంతో బాగా తాగేసాచిన గంగాధరం ఇంటికొచ్చి ఆడెవడో చెబుతావా లేదా అనేసి చితగ్గొట్టి చెయ్యి విరిచేశాడు.

మర్నాడు కాకినాడెళ్ళి సిమ్మెంటు కట్టు కట్టించుకొచ్చిన రామసీత రేవులో పడవెక్కి వూళ్ళోకొచ్చి ఇంటి కెళ్ళకండా సరాసరి భైరవసామిగుడి దగ్గర కొచ్చి పెద్దలందరీ పిల్చింది. ఆ పెద్దలతో వూరి జనం మొత్తం దిగి పోయేరు.

తను కాకినాడ పట్టుకెళ్తున్నది తన సొమ్ము తప్ప దాంతో ఈ సంగాడి గంగాధరానికే సంబంధం లేదని గంగాధరంతోనే చెప్పించింది.

“మరైతే నన్నెందుకు కొట్టేడో రాత్రి నా చెయ్యి ఎందుకు విరిచేడో కనుక్కోండి” అంది.

“చెయ్యెందుకు విరగ్గొట్టేవురా?” చెంద్రుడు అనే పెద్ద గంగాధరాన్నడిగేడు.

“తనెవరితోనో తిరుగుతుందని సోతాబత్తుల కన్నబాబుగాడు చెప్పేడు” అన్నాడు గంగాధరం.

“ఆ పిల్ల ఎవడితో ఎలాగపోతే నీకెందుకురా. మన కులం పిల్లా. సోనీ ఆ పిల్ల మెళ్ళో చిన్న పసుపుకొమ్ము కట్టేవా?” అడిగేడింకో పెద్ద.

“కట్టకపోతే తీసుకొచ్చింది నేనే గదా? సొంతమని వుండదా నాకు?”

“ఎందుకుండాలి?” అని ఇంకో పెద్ద గదమాయిస్తుంటే మధ్యలో కొచ్చేసిన రామసీత “ఎవడేం చెబితే దాన్ని ఇట్టే నమ్మేసే ఈ గంగాధరం నా చెయ్యి విరగ్గొట్టేసేడు. జూకతో నా జబ్బల దగ్గర దద్దుర్లొచ్చేలాగ కొట్టేడు. నడ్డిరిగి పోయేలా తన్నేడు... నేను తన సొంతమన్న ఇదితో నన్నిలాగ చేసినంటున్నాడు గదా... ఇదిగో చూడండి, నేను రంకుదాన్నని ఈ వూళ్ళో ఎవరైనా రుజువు చెయ్యగలిగితే బట్టలేకండా ఈ భైరవసాలెం వీధిలో తిరిగి చివర్లో గోదాట్లో ములిగి జలసమాధైపోతాను... ఛాలెంజ్” అంది.

దాంతో ఎవరికి నోట మాట రాలేదు.

ఎప్పుడూ ఆ గుడి అరుగు మీద కూర్చునే ముసలోళ్ళు తప్ప తక్కినోళ్ళంతా చెల్లాచెదురైపోయారు.

“మొదట్నుంచీ నాకో అనుమానం, ఆ పిల్ల కులం మన కంటే పెద్దకులం. సైగా మంచి అందగత్తె, వయసులో గంగాధరం కన్నా చిన్నది. అలాంటిది ఏం జూసి ఈడి కూడా వచ్చేసింది?” అడిగేడు ముసలోళ్ళలో ఒకడైన బొమ్మిడి సత్తియ్య.

“ఆడదాని ఇష్టానికి వయసు, కులం, అందం ఈ పట్టంపులేం వుండవంటారు” అన్నాడు కాస్త చదువు కున్న పెసంగి గోవిందు.

“ఆ మనిషి నువ్వు చెప్పిన టైపు మనిషి కాదు మాయ్యా” అన్నాడు కన్నబాబు.

“మరే టైపురా” అడిగేరంతా.

“ఊరికొకడితో కాపరం చేసే బాపతు” అంటా ఇంకా ఏవేవో కథల్ని చాలా పచ్చిగా పేలేడు.

*

ఆరోజు నించీ రామసీత మీద చెయ్యి చేసుకోవడంగానీ పల్లెత్తు ముక్క అనడంగానీ చెయ్యలేదు గంగాధరం.

రామసీత గంగాధరాన్ని ప్రాణంలో ప్రాణంలా చూసుకుంటుంది. అతనేవడిగితే అది కొనిస్తుంది. అతనెంత డబ్బు అడిగితే అందిస్తుంది. రకరకాల వంటలు అతనికి చేసి పెడుతుంది. గంగాధరానికి సిసరంత నలతగా వుంటే కంగారుపడిపోతుంది. అతనుగానీ అతని తాలూకోళ్ళుగానీ ఎప్పుడన్నా ఎదురుతిరిగితే ఏంటి మీకూ నాకూ సంబంధం, అసలు మీరెవరూ నేనెవరూ అంటుంది. అదంతా చూస్తున్న జనం ఏంటీ రామసీత తత్వం అనుకుంటున్నారు. ఎంత ఆలోచించినా ఎవరికీ ఎంతకీ అంతుపట్టడం లేదు.

“వయసులో వున్న పిల్ల ఈ నడివయసోడితో ఇన్ని అవస్థలు పడతా చేపల కంపుగొట్టే ఈ వూళ్ళో వుండే బదులు, చేతిలో డబ్బుంది ఏ వూరన్నా గేలాపెత్తెయ్యెచ్చు గదా?” అన్నాడు సత్తియ్య.

“అది అందరు ఆడోళ్ళు చేసే పని... మంచో చెడ్డో వయసులోవాడో ముసలోడో ఒకడ్ని నమ్ముకుని దిగేం. ఇక ఈడితోనే అంతా అనుకునే ఆడోళ్ళంటారు. ఆళ్ళు చాలా తక్కువనుకో. ఈ రామసీత ఆ బాపతు గొప్పమనిషి నా అనుమానం” అన్నాడు మల్లాడి రామదాసు.

“నే నొప్పకోను” అంటా వచ్చిన కన్నబాబు రామసీత శీలాన్ని దుయ్యబడతా మాటాడేడు కాస్సేపు.

*

రేపులో తల్లి బట్టలుతుకుతుంటే చుట్టూ జేరిన పిల్లలు ఈతలు కొడ్తున్నారు. గోదారి మీద మలిసొద్దు పరిచిన బాటమీద తెరచాప వేసిన పడవొకటి సొద్దుకి ఎదురుగా వెళుతోంది. రోడ్డుమూట బతానీలు, సెనగలూ, మురమురాలూ, వేరుశనక్కాయలూ సైకిళ్ళు బూరా వూదుకుంటూ తిరుగుతున్నాయి. ఎండుచేపల్ని వేసుకున్న గుర్రబ్బండ్లి సంతకెళ్తుంది. ఆ ఏరియా అంతా చెడువాసన వదుల్తా సోతా వుంది. టీవీఎస్ ఫిస్ట్లో వస్తున్న మూర్తి రాజు డాక్టరుగారు సంగాడి గంగాధరం గాడింటి ముందాగి రామసీత ఇచ్చిన రిపోర్టులు చూసేడు.

రామసీతకి షుగరొచ్చింది. రక్తపోటు బాగా పెరిగింది. ఈ జబ్బులు వాళ్ళ వంశంలోనే వున్నాయంట.

*

1995వ సంవత్సరం జనవరి మూడో తేదీన, ఆ వర్షం కురుస్తున్న ఉదయం పూట రామసీత చనిపోతే పుణ్యస్థిగానే ఆమె కర్మకాండలు జరిపాక ఆ మర్నాటినించి ఒకటే వర్షం.

తూర్పుగాలులు వీస్తానే వున్నాయి. చేపల వేట కెళ్ళని జనం ఇళ్ళల్లోనే ముడుచుకు పడుకున్నారు. ఒడ్డున కట్టేసి వున్న నావలన్నీ తపా తపా చప్పుళ్ళు చేస్తున్నాయి. బస్సు దిగి నావ ఎక్కి భైరవపాలెం వచ్చి భైరవస్వామి గుడి ముందు మీటింగ్ పెట్టిన కాకినాడ స్టేట్ బేంక్ మేనేజరు మాధవరావు అదే ఊరి స్టేడరు బులుసు అచ్యుతరామయ్యగారు రామసీత దాచిన సొమ్ము వడ్డీతో సహా మొత్తం సంగాడి గంగాధరమే అనుభవించాలి, ఇంకెవరికీ పెట్టకూడదు. అతని చుట్టూ వున్న బంధువులంతా దొంగలు. వచ్చిన కొత్తలో అది తెల్సుకునే ఇలా ప్రవర్తించింది రామసీత. అతనో అవూరుకుడు, అర్చకుడు. అదంతా గమనించే ఇలా ప్లాన్ చేసుకుంది రామసీత. అయితే ఇంత సంపాదించి నీ రోగాలు బాగు చేసుకోకండా ఎందుకు ముదర బెట్టుకున్నావు అని ఎవరన్నా అడగొచ్చు. అలాగ్గానే అడిగితే దానికావిడిచిన గొప్ప సమాధానం... షుగరూ బీపీ వచ్చి నేను అవస్థ పడ్డానే కాకినాడెళ్ళి చీకటిపడ్డాకా ఇంటి కొచ్చేసరికి ఫాస్టరుగారి చెల్లెలయిన మేరీ సుశీలని పక్కలో వేసుకు కనిపించాడు గంగాధరం. అది చూసి తను ఇంకతనకి అడ్డెందుకని ఈ నిర్ణయం తీసుకుంది. ఇదండీ కుమారి దంటు రామసీత వీలునామా” అని చదివి ముగించాడు లాయరుగారు. అందరి ముందూ ఆ డబ్బు ఆ సంగాడి గంగాధరానికి అందజేశాడు స్టేట్ బేంక్ మేనేజర్ మాధవరావుగారు.

భైరవపాలెంలో ముసిలోళ్ళు, పెద్దలు ఒణుకుతానే ఆవేశంగా పైకి లేచి “గోదారంతా ఈ తల్లిదే... ఈ తల్లినా... ఈ సీతమ్మారినా మేం అనుమానించింది. ఈ సీతమ్మకా మేం రంకు గట్టింది... బగమంతుడా... ఎందుకు ప్రెబునా... ఎందుకండీ మా గుడ్లంకా పేలిపోలేదూ? ఎందుకండీ మా ఎదవ ప్రేణాలు పోలేదూ...” అని ఏడుస్తూ వర్షంలో తడుస్తూ ఆ చీకట్లో చితచితలాడుతున్న నేలమీద జారుకుంటూ ముందుకి వెళ్ళిపోయేరు.

షార్డుట్ గోదావరి ఒడ్డున ఒక శవం తేలింది. ఎవరిదా అని చూస్తే రామసీత మీద రకరకాల కథలల్లి రకరకాలుగా అవమానించిన పోతాబత్తుల కన్నబాబుది. పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయిన కన్నబాబు రాత్రి గోదాట్లోకి దూకి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడంట.

స్వాతి సవరివారసత్రిక

